

PSALMI 91

JOULUKUUSSA 2015

HEIKKI PEKKARINEN

PSALMI 91

Psalmi 91 on profeetallinen Psalmi, joka kertoo ensisijaisesti Jeesuksesta Kristuksesta. Kaikki tässä Psalmissa kerrotut asiat toteutuivat Kristuksen elämässä. Ne toteutuivat joko Kristuksen maanpäällisen elämän aikana, tai ne toteutuivat hänen kuolemansa ja kuolleistaherättämisensä jälkeen alkaneen iankaikkisen elämänsä aikana.

Me uudestisyntyneet kristityt olemme nyt osallisia uudesta liitosta Kristuksessa.

Uuden liiton tarkoitus on antaa uskoville iankaikkinen elämä ja kyky elää ja toimia niin kuin Kristus Jeesus eli ja toimi maanpäällisen elämänsä aikana. Kun me uudestisyntyneet kristityt kasvamme elämässämme Kristuksen elämän kaltaisuuteen, koskevat kaikki **Psalmissa 91** kerrotut asiat myös meitä. Nähdäksemme **Psalmin 91** lupauksien toteutuvan elämässämme on meidän huolellisesti toteutettava kolme asiaa:

- 1. Meidän on uskottava Jumalaa ja luotettava vain Jumalaan.**
- 2. Meidän on tunnustettava Jumalan Sanan mukaisesti.**
- 3. Meidän on elettävä rakkaudessa niin kuin Jumala kehottaa meitä tekemään.**

Meidän täytyy ensin oppia uskomaan Jumalaa ja luottamaan vain Jumalaan kaikissa elämämme osa-alueissa. Meidän täytyy oppia tekemään hänen tahtonsa ja meidän täytyy oppia katsomaan vain häneen ja viemään kaikki asiamme rukouksessa uskoen hänen eteensä. Sitten hän antaa meille kaiken, mitä me tarvitsemme ja haluamme saada ja meidän elämämme täyttyy hänen siunauksistaan.

Meidän täytyy oppia myös tunnustamaan Jumalan sanan mukaisesti.

Matt. 10:29-33:

29. Eikö kahta varpusta myydä yhteen ropoon? Eikä yksikään niistä putoa maahan teidän Isänne sallimatta.
30. Ovatpa teidän pääanne hiuksetkin kaikki luetut.
31. Älkää siis peljätkö; te olette suurempiarvoiset kuin monta varpusta.
32. Sentähden, jokaisen, joka **tunnustaa (*homologéō*)** minut ihmisten edessä, minäkin **tunnustan** Isäni edessä, joka on taivaissa.
33. Mutta joka kieltää minut ihmisten edessä, sen minäkin kiellän Isäni edessä, joka on taivaissa.

Kreikankielen verbin **tunnustaa (*homologéō*)** ja sitä vastaavan substantiivin **tunnustus (*homología*)** merkitys on hyvin tärkeä. **Homo - sama** ja **logéō - sanoa**. Se tarkoittaa siis sanoa samaa. Kun me tunnustamme Jumalan Sanan mukaisesti, me sanomme täsmälleen samat sanat kuin Jumalan Sanassa sanotaan.

Hebr. 4:14-16:

14. Kun meillä siis on suuri ylimmäinen pappi, läpi taivasten kulkenut, Jeesus, Jumalan Poika, niin **pitäkäämme kiinni tunnustuksesta**.
15. Sillä ei meillä ole sellainen ylimmäinen pappi, joka ei voi sääliä meidän heikkouksiamme, vaan joka on ollut kaikessa kiusattu samalla lailla kuin mekin, kuitenkin ilman syntiä.

16. Käykäämme sentähden uskalluksella armon istuimen eteen, että saisimme laupeuden ja löytäisimme armon, avuksemme oikeaan aikaan.

Ei riitä, että me vain luemme Jumalan Sanaa ja pidämme sitä totena. Meidän on sen lisäksi toimittava sen mukaisesti ja tunnustettava se sydämemme vakaumuksesta. Me siis tunnustamme, että mitä Jumalan Sanassa sanotaan meitä koskien pitää paikkansa meidän elämässämme. Me tunnustamme, että se on niin. Tunnustaminen on sitä, että me sanomme sen. Kun me sanomme sen ja jatkamme sen tunnustamista, alkavat tunnustamamme asiat näkyä elämässämme.

I Tim. 6:12-13:

12. Kilvoittele hyvä uskon kilvoitus, tartu kiinni iankaikkiseen elämään, johon olet kutsuttu ja johon **hyvällä tunnustuksella (homologia) olet tunnustautunut (homologéō)** monen todistajan edessä.

13. Jumalan edessä, joka kaikki eläväksi tekee, ja Kristuksen Jeesuksen edessä, joka Pontius Pilatuksen edessä **todisti (martyromai), tunnustaen hyvän tunnustuksen (homologia)**, minä kehotan sinua,

Hepr. 3:1:

Sentähden, pyhät veljet, jotka olette taivaallisesta kutsumuksesta osalliset, kiinnittäkää mielenne meidän **tunnustuksemme (homologia)** apostoliin ja ylimmäiseen pappiin, Jeesukseen,

I Joh. 4:15-16:

15. Joka **tunnustaa (homologéō)**, että Jeesus on Jumalan Poika, hänessä Jumala pysyy, ja hän Jumalassa.

16. Ja me olemme oppineet tuntemaan ja me uskomme sen rakkauden, mikä Jumalalla on meihin. Jumala on rakkaus, ja joka pysyy rakkaudessa, se pysyy Jumalassa, ja Jumala pysyy hänessä.

Jeesus Kristus tunnusti erinäisiä asioita. Meidän olisi syytä ottaa oppia hänen esimerkistään:

Joh. 14:4-6:

4. Ja mihin minä menen - tien sinne te tiedätte."

5. Tuomas sanoi hänelle: "Herra, me emme tiedä, mihin sinä menet; kuinka sitten tietäisimme tien?"

6. **Jeesus sanoi hänelle:** "Minä olen tie ja totuus ja elämä; ei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin minun kauttani.

Joh. 8:29:

Ja hän, joka on minut lähettänyt, on minun kanssani; hän ei ole jättänyt minua yksinäni, **koska minä aina teen sitä, mikä hänelle on otollista."**

Meidän on syytä ymmärtää, että me emme kykene tunnustamaan niin kuin Jeesus Kristus tässä jakeessa tunnusti, koska emme voi taata että aina teemme sitä, mikä on Jumalalle otollista. Mutta voimme tunnustaa, **että me tahdomme tehdä sitä**, mikä on Jumalalle otollista ja silloin Jumala antaa meille voimaa hänen tahtonsa tekemiseen (**Filippil. 2:13**). Kun taas epäonnistumme tässä, me voimme tunnustaa syntimme (**I Joh 1:9**) ja hän antaa ne meille anteeksi.

Kun me tunnustamme ja uskomme **Roomalaiskirjeen 10. luvun jakeiden 9 ja 10** mukaisesti me synnymme uudesti ja meistä tulee kristittyjä uskovia. Silloin me saamme pyhän hengen ja voimme

alkaa vaelttaa hengessä. Silloin me voimme puhua kielillä ja tunnustaa Jeesuksen Herraksi elämässämme kaiken aikaa. Ja me voimme tunnustaa, että on **Kristus meissä, kirkkauden toivo:**

Kol. 1:25b-27:

25b. ... täydellisesti julistaakseni Jumalan sanan,
26. sen salaisuuden, joka on ollut kätkeytyneenä ikuisista ajoista ja polvesta polveen, mutta joka nyt on ilmoitettu hänen pyhillensä,
27. joille Jumala tahtoi tehdä tiettäväksi, kuinka suuri pakanain keskuudessa on tämän salaisuuden kirkkaus: **Kristus teissä, kirkkauden toivo.**

Tämä on Jumalan teko meissä.

Sitten me voimme alkaa uudistaa mieltämme Jumalan Sanan mukaisesti:

Room. 12:1-3:

Niin minä Jumalan armahtavan laupeuden kautta kehotan teitä, veljet, antamaan ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle otolliseksi uhriksi; tämä on teidän järjellinen jumalanpalveluksenne.

2. Älkääkään mukautuko tämän maailmanajan mukaan, **vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta**, tutkiaksenne, mikä on Jumalan tahto, mikä hyvää ja otollista ja täydellistä.

3. Sillä sen armon kautta, mikä minulle on annettu, minä sanon teille jokaiselle, ettei tule ajatella itsestäänsä enempää, kuin ajatella sopii, vaan ajatella kohtuullisesti, sen uskonmäärän mukaan, minkä Jumala on kullekin suonut.

Ef. 4:20-25:

20. Mutta näin te ette ole oppineet Kristusta tuntemaan,
21. jos muutoin olette hänestä kuulleet ja hänessä opetusta saaneet, niin kuin totuus on Jeesuksessa:

22. että **teidän tulee panna pois vanha ihmisenne**, jonka mukaan te ennen vaelsitte ja joka turmelee itsensä petollisia himoja seuraten,

23. ja **uudistua mielenne hengeltä**

24. ja **pukea päällenne uusi ihminen**, joka Jumalan mukaan on luotu totuuden vanhurskauteen ja pyhyyteen.

25. Pankaa sentähden pois valhe ja puhukaa totta, kukin lähimmäisensä kanssa, sillä me olemme toinen toisemme jäseniä.

Gal. 3:26-29:

26. Sillä te olette kaikki uskon kautta Jumalan lapsia Kristuksessa Jeesuksessa.

27. Sillä kaikki te, jotka olette Kristukseen kastetut, **olette Kristuksen päällenne pukeneet.**

28. Ei ole tässä juutalaista eikä kreikkalaista, ei ole orjaa eikä vapaata, ei ole miestä eikä naista; sillä kaikki te olette yhtä Kristuksessa Jeesuksessa.

29. Mutta jos te olette Kristuksen omat, niin te siis olette Aabrahamin siementä, perillisiä lupauksen mukaan.

Tämä on **meidän tekomme Kristuksessa**. Me tosin emme joudu tekemään sitäkään enää omin voimin sillä Jumala antaa meille voiman hänen hyvän tahtonsa tekemiseen.

Filippil. 2:13:

13. sillä Jumala on se, joka teissä **vaikuttaa** sekä tahtomisen että tekemisen, että hänen hyvä tahtonsa tapahtuisi.

Sana ”**vaikuttaa**” on kreikankielinen sana *energeō*, joka tarkoittaa ”**antaa voiman**”.

Me siis kasvamme Jumalan tuntemisessa ja niin voimme tunnustaa, että me olemme kuolleet synnille ja elämme Jumalalle Kristuksessa Jeesuksessa.

Room. 6:11:

11. Niin tekin pitääkää itsenne synnille kuolleina, mutta Jumalalle elävinä Kristuksessa Jeesuksessa.

Kun nyt alamme muotoutua Kristuksen kaltaisiksi, me voimme alkaa rakastaa niin kuin Jumala on meitä kehottanut.

Johannes 13:34 & 35:

34. Uuden käskyn minä annan teille, **että rakastatte toisianne, niin kuin minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne.**

35. Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus.”

I Joh. 2:7-11:

7. Rakkaani, en minä kirjoita teille uutta käskyä, vaan vanhan käskyn, joka teillä on alusta ollut; tämä vanha käsky on se sana, jonka te olette kuulleet.

8. Ja kuitenkin minä kirjoitan teille uuden käskyn, sen, mikä on totta hänessä ja teissä; sillä pimeys katoaa, ja totinen valkeus jo loistaa.

9. Joka sanoo valkeudessa olevansa, mutta vihaa veljeänsä, se on yhä vielä pimeydessä.

10. Joka rakastaa veljeänsä, se pysyy valkeudessa, ja hänessä ei ole pahennusta.

11. Mutta joka vihaa veljeänsä, se on pimeydessä ja vaeltaa pimeydessä, eikä hän tiedä, mihin menee; sillä pimeys on sokaissut hänen silmänsä.

Kun opimme vaeltamaan rakkaudessa, me haluamme auttaa ihmisiä ja haluamme nähdä Jumalan voiman vaikuttavan meidän elämässämme niin kuin se vaikutti Kristuksen elämässä ja apostolien elämässä. Silloin meidän on opittava tunnustamaan Jumalan Sanan mukaisesti. Me tunnustamme, että se, mitä Jumalan Sanassa sanotaan meitä koskien, on niin ja pitää paikkansa. Me tunnustamme ne asiat suullamme. Me sanomme sen ääneen. Ja me teemme sen koko sydämeistämme tulevalla vakaumuksella. Kenenkään ei tarvitse kuulla sitä. Me voimme tehdä sen ollessamme yksin. Sitten rohkeutemme kasvaessa me voimme tunnustaa sen tarvittaessa myös muiden ihmisten kuullen.

Niinpä me teemme seuraavat kolme asiaa. Me tottelemme Jumalaa ja luotamme vain Jumalaan ja viemme kaikki halumme ja kaipuamme hänen eteensä rukouksessa uskoen. Me tunnustamme Jumalan Sanan mukaisesti ja vaellamme Jumalan voimassa. Me uudistamme mieleemme ja rakastamme lähimmäisiämme.

Nyt me voimme perehtyä **Psalmiin 91**. Me teemme sen siten, että me luemme ensin mitä siellä sanotaan. Sitten me luemme, mitä evankeliumeissa kerrotaan samasta asiasta ja sitten me luemme, mitä Uuden Testamentin kirjeissä kerrotaan. Lopuksi me opettelemme tunnustamaan kaikki nämä meitä koskevat totuudet.

Psalmi 91:

1. Joka Korkeimman suojassa istuu ja Kaikkivaltiaan varjossa yöpyy,
2. se sanoo: "Herra on minun turvani ja linnani, hän on minun Jumalani, johon minä turvaan".
3. Sillä hän päästää sinut linnustajan paulasta, turmiollisesta rutosta.
4. Sulillansa hän sinua suojaa, ja sinä saat turvan hänen siipiensä alla; hänen uskollisuutensa on kilpi ja suojus.
5. Et sinä pelkää yön kauhuja, et päivällä lentävää nuolta,
6. et ruttoa, joka pimeässä kulkee, et **kulkutautia** (hävitystä), joka päiväsydännä **häviötä** (tuhoa) tekee.

Tässä ei ole perustetta käyttää sanaa **kulkutauti**. Siinä on hepreankielinen sana joka tarkoittaa **hävitystä, turmiota** tai **tuhoa** mistä tahansa (ilmeisesti äkillisestä) syystä. Se voi olla yhtä hyvin kulkutauti tai sota kuin jokin luonnon katastrofikin. Se tuottaa tuhoa, hävitystä ja kuolemaa.

7. Vaikka tuhat kaatuisi sinun sivultasi, kymmenen tuhatta oikealta puoleltasi, ei se sinuun satu.
8. Sinun silmäsi saavat vain katsella ja nähdä, kuinka jumalattomille kostetaan. –
9. Sillä: "Sinä, Herra, olet minun turvani".
– Korkeimman olet sinä ottanut suojaksesi.
10. Ei kohtaa sinua onnettomuus, eikä vitsaus lähesty sinun majaasi.
11. Sillä hän antaa enkeleilleen sinusta käskyn varjella sinua kaikilla teilläsi.
12. He kantavat sinua käsillensä, ettet jalkaasi kiveen loukkaasi.
13. Sinä kuljet leijonan ja kyykäärmeen ylitse, sinä tallaat nuorta jalopeuraa ja lohikäärmettä. –
14. "Koska hän riippuu minussa kiinni, niin minä hänet pelastan; minä suojelen hänet, koska hän tuntee minun nimeni.
15. Hän huutaa minua avuksensa, ja minä vastaan hänelle, minä olen hänen tykönänsä, kun hänellä on ahdistus, minä vapahdan hänet ja saatan hänet kunniaan.
16. Minä ravitsen hänet pitkällä iällä ja suon hänen nähdä antamani pelastuksen."

Me aloitamme nyt **jakeista 1 ja 2:**

Ps. 91:1 & 2:

1. Joka Korkeimman suojassa istuu ja Kaikkivaltiaan varjossa yöpyy,
2. se sanoo: "Herra on minun turvani ja linnani, hän on minun Jumalani, johon minä turvaan".

Se, joka istuu Korkeimman suojassa ja yöpyy Kaikkivaltiaan varjossa on **ensisijaisesti** Jeesus Kristus.

Joh. 17:9-23:

9. Minä rukoilen heidän edestänsä; en minä maailman edestä rukoile, vaan niiden edestä, jotka sinä olet minulle antanut, koska he ovat sinun -
10. ja kaikki minun omani ovat sinun, ja sinun omasi ovat minun - ja minä olen kirkastettu heissä.
11. Ja minä en enää ole maailmassa, mutta he ovat maailmassa, ja minä tulen sinun tykösi. Pyhä Isä, varjele heidät nimessäsi, jonka sinä olet minulle antanut, **että he olisivat yhtä niin kuin mekin.**

12. Kun minä olin heidän kanssansa, varjelin minä heidät sinun nimessäsi, jonka sinä olet minulle antanut, ja suojelin heitä, eikä heistä joutunut kadotetuksi yksikään muu kuin se kadotuksen lapsi, että kirjoitus kävisi toteen.
13. Mutta nyt minä tulen sinun tykösi ja puhun tätä maailmassa, että heillä olisi minun iloni täydellisenä heissä itsessään.
14. Minä olen antanut heille sinun sanasi, ja maailma vihaa heitä, koska he eivät ole maailmasta, niin kuin en minäkään maailmasta ole.
15. En minä rukoile, että ottaisit heidät pois maailmasta, vaan että sinä varjelisit heidät pahasta.
16. He eivät ole maailmasta, niin kuin en minäkään maailmasta ole.
17. Pyhitä heidät totuudessa; sinun sanasi on totuus.
18. Niin kuin sinä olet lähettänyt minut maailmaan, niin olen minäkin lähettänyt heidät maailmaan;
19. ja minä pyhitän itseni heidän tähtensä, että myös he olisivat pyhitetyt totuudessa.
20. Mutta en minä rukoile ainoastaan näiden edestä, vaan myös niiden edestä, jotka heidän sanansa kautta uskovat minuun,
21. **että he kaikki olisivat yhtä, niin kuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa, että hekin meissä olisivat**, niin että maailma uskoisi, että sinä olet minut lähettänyt.
22. Ja sen kirkkauden, jonka sinä minulle annoit, minä olen antanut heille, että he olisivat yhtä, niin kuin me olemme yhtä -
23. minä heissä, ja sinä minussa - **että he olisivat täydellisesti yhtä**, niin että maailma ymmärtäisi, että sinä olet minut lähettänyt ja rakastanut heitä, niin kuin sinä olet minua rakastanut.

Kaiken tämän perusteella me olemme yhtä Kristuksen kanssa ja me voimme tunnustaa sen mukaisesti. Nyt minä voin tunnustaa, että on Kristus minussa, kirkkauden toivo ja niin Herra on minun turvani ja linnani, hän on minun Jumalani, johon minä turvaan.

Tunnusta sinä nyt se itseäsi koskien. **Sano se ääneen!**

Ps. 91:3 & 4:

3. Sillä hän päästää sinut linnustajan paulasta, turmiollisesta rutosta.

4. Sulillansa hän sinua suojaa, ja sinä saat turvan hänen siipiensä alla; hänen uskollisuutensa on kilpi ja suojus.

Matt. 23:37:

37. Jerusalemla, Jerusalemla, sinä, joka tapat profeetat ja kivität ne, jotka ovat sinun tykösi lähetetyt, kuinka usein minä olenkaan tahtonut koota sinun lapsesi, niin kuin kana kokoaa poikansa siipiensä alle! Mutta te ette ole tahtoneet.

Jumala on kautta aikojen tahtonut koota lapsensa niin kuin kana kokoaa poikansa siipiensä alle. Nyt kun meistä on tullut Jumalan lapsia, niin me tahdomme sitä ja hän tekee sen. Hän suojelee meitä kuin kanaemo poikiansa.

Kun vaara uhkaa kanan poikuetta alkaa se kotkottaa poikasilleen tietyllä tavalla. Ne tunnistavat tämän ja hakeutuvat pian emon siipien suojaan. Samalla tavoin Jumala kutsuu meitä Sanassansa ja pyhän henkensä kautta. Meidän täytyy sitten tunnistaa kutsu ja hakeutua turvaan.

Me voimme tunnustaa vakaumuksella että Jumala suojelee meitä kuin kanaemo poikasiansa.

Hänen uskollisuutensa on minulle kilpi ja suojus! Sano se ääneen!

Room. 8:31-39:

31. Mitä me siis tähän sanomme? Jos Jumala on meidän puolellamme, kuka voi olla meitä vastaan?
32. Hän, joka ei säästänyt omaa Poikaansaakaan, vaan antoi hänet alttiiksi kaikkien meidän edestämme, kuinka hän ei lahjoittaisi meille kaikkea muutakin hänen kanssansa?
33. Kuka [voi] syyttää Jumalan valittuja? Jumalako [on se], joka vanhurskauttaa.
34. Kuka [voi] tuomit[a]see kadotukseen? Kristusko Jeesusko [on se], joka on kuollut, onpa vielä herätettykin, ja hän on Jumalan oikealla puolella, ja hän myös rukoilee meidän edestämme.
35. Kuka [voi] meidät erottaa Kristuksen rakkaudesta? Tuskako, vai ahdistus, vai vaino, vai nälkä, vai alastomuus, vai vaara, vai miekka
36. (Niin kuin kirjoitettu on: "Sinun tähtesi meitä surmataa kaiken päivää; meitä pidetään teuraslampaina")?
37. Mutta (**alla** - ei, vaan) näissä kaikissa me saamme jalon voiton hänen kauttansa, joka meitä on rakastanut.
38. Sillä minä olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, ei enkelit eikä henkivallat, ei nykyiset eikä tulevaiset, ei voimat,
39. ei korkeus eikä syvyys, eikä mikään muu luotu voi meitä erottaa Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.

Jakeessa 36 oleva lainaus **Psalmin 44 jakeesta 23** on hyvä ymmärtää kysymyksenä: onko niin kuin siellä kerrotaan?

Nyt minä voin lukea koko tämän pätkän jakeesta 31 jakeeseen 39 ja korvata pronominin "me" pronominilla "minä". **Sitten minä sanon sen ääneen.**

Katso esim. **Ef. 1:15-23** ja **3:12-21!**

Ps. 91:5-9a:

5. Et sinä pelkää yön kauhuja, et päivällä lentävää nuolta,
6. et ruttoa, joka pimeässä kulkee, et kulkutautia (**hävitystä**), joka päiväsydännä häviötä (**tuhoa**) tekee.
7. Vaikka tuhat kaatuisi sinun sivultasi, kymmenen tuhatta oikealta puoleltasi, ei se sinuun satu.
8. Sinun silmäsi saavat vain katsella ja nähdä, kuinka jumalattomille kostetaan. –
9. Sillä: "Sinä, Herra, olet minun turvani"...

Matt. 8:1-4:

1. Kun hän astui alas vuorelta, seurasi häntä suuri kansan paljous.
2. Ja katso, tuli pitalinen mies ja kumartui maahan hänen eteensä ja sanoi: "Herra, jos tahdot, niin sinä voit minut puhdistaa".
3. Niin hän ojensi kätensä, kosketti häntä ja sanoi: "Minä tahdon; puhdistu". Ja kohta hän puhdistui pitalistaan.
4. Ja Jeesus sanoi hänelle: "Katso, ettet puhu tästä kenellekään; vaan mene ja näytä itsesi papille, ja uhraa lahja, jonka Mooses on säätänyt, todistukseksi heille".

Jeesus ei pelännyt erittäin tarttuvaa pitalia, vaan kosketti pitalista miestä ja paransi tämän.

Luuk. 4:25-30:

25. Minä sanon teille totuudessa: monta leskeä oli Eliaan aikana Israelissa, kun taivas oli suljettuna kolme vuotta ja kuusi kuukautta ja suuri nälkä tuli kaikkeen maahan,
26. eikä Eliasta lähetetty kenenkään tykö heistä, vaan ainoastaan leskivaimon tykö Siidonin-maan Sareptaan.
27. Ja monta pitalista miestä oli Israelissa profeetta Elisan aikana, eikä kukaan heistä tullut puhdistetuksi, vaan ainoastaan Naiman, syyrialainen."
28. Tämän kuullessaan kaikki, jotka olivat synagoogassa, tulivat kiukkua täyteen
29. ja nousivat ja ajoivat hänet ulos kaupungista ja veivät hänet sen vuoren jyrkänteelle asti, jolle heidän kaupunkinsa oli rakennettu, syöstäkseen hänet alas.
30. Mutta hän lähti pois käyden heidän keskitsensä.

He eivät kyenneet vahingoittamaan Jeesusta Kristusta millään tavoin, ennekuin hän itse salli heidän tehdä niin.

Joh. 14:12-14:

12. Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka uskoo minuun, myös hän on tekevä niitä tekoja, joita minä teen, ja suurempiakin, kuin ne ovat, hän on tekevä; sillä minä menen Isän tykö,
13. ja mitä hyvänsä te anotte minun nimessäni, sen minä teen, että Isä kirkastettaisiin Pojassa.
14. Jos te anotte (minulta) jotakin minun nimessäni, niin minä sen teen.

Me voimme toimia samalla tavalla. Me voimme tunnustaa, **että ei meitä rutto tai mikään muukaan turmio vaivaa sillä sinä, Herra, olet minun turvani.** Ja me voimme opettaa Jumalan sanaa ja kun sairaat uskovat sen ja haluavat meidän parantavan heidät, niin me voimme parantaa heidät niin kuin Jeesus paransi tuon pitalisen miehen.

Nyt minä taas tunnustan nämä asiat ja sanon ne ääneen.

Katsotaanpa esimerkki apostoli Paavalista!

Ap.t. 19:8-12:

8. Ja hän meni synagoogaan, ja kolmen kuukauden ajan hän puhui heidän kanssansa rohkeasti ja vakuuttavasti Jumalan valtakunnasta.
9. Mutta kun muutamat paaduttivat itsensä eivätkä uskoneet, vaan puhuivat pahaa Herran tiestä kansan edessä, niin hän meni pois heidän luotaan ja erotti opetuslapset heistä ja piti joka päivä keskusteluja Tyrannuksen koulussa.
10. Ja sitä kesti kaksi vuotta, niin että kaikki Aasian asukkaat, sekä juutalaiset että kreikkalaiset, saivat kuulla Herran sanan.
11. Ja Jumala teki ylen voimallisia tekoja Paavalin käten kautta,
12. niin että vieläpä hikiliinoja ja esivaatteita hänen iholtansa vietiin sairasten päälle, ja taudit lähtivät heistä ja pahat henget pakenivat pois.

Ps. 91:9b-12:

- 9b. ...— Korkeimman olet sinä ottanut suojaksesi.
10. Ei kohtaa sinua onnettomuus, eikä vitsaus lähesty sinun majaasi.
11. Sillä hän antaa enkeleilleen sinusta käskyn varjella sinua kaikilla teilläsi.
12. He kantavat sinua käsillänsä, ettet jalkaasi kiveen loukkaisi.

Kun perkele kiusasi Herraa Jeesusta Kristusta lainasi se juuri näitä jakeita ja yritti houkutella Jeesusta kiusaamaan Jumalaa:

Luuk. 4:9-12:

9. Niin hän (*perkele*) vei hänet Jerusalemiin ja asetti hänet pyhäkön harjalle ja sanoi hänelle: "Jos sinä olet Jumalan Poika, niin heittäydy tästä alas;
10. sillä kirjoitettu on: 'Hän antaa enkeleilleen käskyn sinusta, että he varjelevat sinua',
11. ja: 'He kantavat sinua käsillensä, ettet jalkaasi kiveen loukkaisi'.
12. Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Sanottu on: 'Älä kiusaa Herraa, sinun Jumalaasi'."

Ei siis ole tarkoitus että me ehdoin tahdoin asetumme vaaran paikkaan turhan takia; ei, vaan jos me olemme joutumassa vaaraan, niin Jumala lähettää enkelinsä apuun.

No nyt me tunnustamme nämä asiat:

- Korkeimman olen minä ottanut suojakseni.
Ei kohtaa minua onnettomuus, eikä vitsaus lähesty minun majaan.
Sillä hän antaa enkeleilleen minusta käskyn varjella minua kaikilla teilläni.
He kantavat minua käsillensä, etten jalkaani kiveen loukkaisi.

Nämä jakeet kannattaa opetella ulkoa ja sanoa ääneen joka päivä!

Ap.t. 12:5-12:

5. Niin pidettiin siis Pietaria vankeudessa; mutta seurakunta rukoili lakkaamatta Jumalaa hänen edestänsä.
6. Ja yöllä sitä päivää vasten, jona Herodeksella oli aikomus viedä hänet oikeuden eteen, Pietari nukkui kahden sotamiehen välissä, sidottuna kaksilla kahleilla; ja vartijat vartioitsivat oven edessä vankilaa.
7. Ja katso, hänen edessään seisojien Herran enkeli, ja huoneessa loisti valo, ja enkeli sysäsi Pietaria kylkeen ja herätti hänet sanoen: "Nouse nopeasti!" Ja kahleet putosivat hänen käsistään.
8. Ja enkeli sanoi hänelle: "Vyötä itsesi ja sido paula-anturat jalkaasi". Ja hän teki niin. Vielä enkeli sanoi hänelle: "Heitä vaippa yllesi ja seuraa minua".
9. Ja Pietari lähti ja seurasi häntä, mutta ei tiennyt, että se, mikä enkelin vaikutuksesta tapahtui, oli totta, vaan luuli näkevänsä näyn.
10. Ja he kulkivat läpi ensimmäisen vartion ja toisen ja tulivat rautaportille, joka vei kaupunkiin. Se aukeni heille itsestään, ja he menivät ulos ja kulkivat eteenpäin muutamaa katuja; ja yhtäkkiä enkeli erkani hänestä.
11. Kun Pietari tointui, sanoi hän: "Nyt minä totisesti tiedän, että Herra on lähettänyt enkelinsä ja pelastanut minut Herodeksen käsistä ja kaikesta, mitä Juudan kansa odotti".
12. Ja päästyään siitä selville hän kulki kohti Marian, Johanneksen äidin, taloa, sen Johanneksen, jota myös Markukseksi kutsuttiin. Siellä oli monta koolla rukoilemassa.

Hebr. 1:13 & 14:

13. Kenelle enkeleistä hän koskaan on sanonut: "Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi"?
14. Eivätkö he kaikki ole palvelevia henkiä, palvelukseen lähetettyjä niitä varten, jotka saavat autuuden periä?

Ne, jotka saavat autuuden periä ovat uudestisyntyneitä kristittyjä. Jumala lähettää siis enkelinsä suojelemaan ja auttamaan uskovia kristittyjä.

Ps. 91:13:

13. Sinä kuljet leijonan ja kyykäärmeen ylitse, sinä tallaat nuorta jalopeuraa ja lohikäärmettä. –

Jos me astumme vahingossa käärmeen päälle tai vahingossa tartumme siihen, ei se satuta meitä:

Markus 16:17 & 18:

17. Ja nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat: minun nimessäni he ajavat ulos riivaajia, puhuvat uusilla kielillä,

18. nostavat käsin käärmeitä, ja jos he juovat jotakin kuolettavaa, ei se heitä vahingoita; he panevat kätensä sairasten päälle, ja ne tulevat terveiksi."

Ap.t. 28:1-6:

1. Kun olimme pelastuneet, niin me sitten saimme tietää, että saaren nimi oli Melite.

2. Ja sen asukkaat osoittivat meille suurta ystävällisyyttä: he sytyttivät nuotion ja ottivat meidät kaikki sen ääreen, kun oli ruvennut satamaan ja oli kylmä.

3. Mutta Paavali kokosi kasan risuja, ja kun hän pani ne nuotioon, tuli kyykäärme kuumuuden tähden esiin ja kävi kiinni hänen käteensä.

4. Kun asukkaat näkivät tuon elukan riippuvan kiinni hänen kädessään, sanoivat he toisilleen: "Varmaan tuo mies on murhaaja, koska kostotar ei sallinut hänen elää, vaikka hän pelastuikin merestä".

5. Mutta hän pudisti elukan tuleen, eikä hänelle tullut mitään vahinkoa.

6. Ja he odottivat hänen ajettuvan tai äkisti kaatuvan kuolleena maahan. Mutta kun he olivat kauan odottaneet ja näkivät, ettei hänelle mitään pahaa tapahtunut, muuttivat he mielensä ja sanoivat hänen olevan jumalan.

Mutta tässä (Ps. 91:13) on vielä suurempi totuus takana. Käärme edustaa perkelettä kaikkine joukkoineen.

I Moos. 3:13-15:

13. Niin Herra Jumala sanoi vaimolle: "Mitäs olet tehnyt?" Vaimo vastasi: "Käärme petti minut, ja minä söin".

14. Ja Herra Jumala sanoi käärmeelle: "Koska tämän teit, kirottu ole sinä kaikkien karjaeläinten ja kaikkien metsän eläinten joukossa. Vatsallasi sinun pitää käymän ja tomua syömän koko elinaikasi.

15. Ja minä panen vainon sinun ja vaimon välille ja sinun siemenesi ja hänen siemenensä välille; se on polkeva rikki sinun pääsi, ja sinä olet pistävä sitä kantapäähän."

Luuk.10:17-20:

17. Niin ne seitsemänkymmentä palasivat iloiten ja sanoivat: "Herra, riivaajatkin ovat meille alamaiset sinun nimesi tähden".

18. Silloin hän sanoi heille: "Minä näin saatanan lankeavan taivaasta niin kuin salaman.

19. Katso, minä olen antanut teille vallan tallata käärmeitä ja skorpioneja ja kaikkea vihollisen voimaa, eikä mikään ole teitä vahingoittava.

20. Älkää kuitenkaan siitä iloitko, että henget ovat teille alamaiset, vaan iloitkaa siitä, että teidän nimenne ovat kirjoitettuina taivaissa.

Ap.t. 10:38:

38. te tiedätte, kuinka Jumala Pyhällä Hengellä ja voimalla oli voidellut Jeesuksen Nasaretilaisen, hänet, joka vaelsi ympäri ja teki hyvää ja paransi kaikki perkeleen valtaan joutuneet; sillä Jumala oli hänen kanssansa.

Hebr. 2:14 & 15:

14. Koska siis lapsilla on veri ja liha, tuli hänkin niistä yhtäläisellä tavalla osalliseksi, että hän kuoleman kautta kukistaisi sen, jolla oli kuolema vallassaan, se on: perkeleen,
15. ja vapauttaisi kaikki ne, jotka kuoleman pelosta kautta koko elämänsä olivat olleet orjuuden alaisia.

Ilmestyskirja 12:7-10:

7. Ja syttyi sota taivaassa: Miikael ja hänen enkelinsä sotivat lohikäärmettä vastaan; ja lohikäärme ja hänen enkelinsä sotivat,
8. mutta eivät voittaneet, eikä heillä enää ollut sijaa taivaassa.
9. Ja suuri lohikäärme, se vanha käärme, jota perkeleeksi ja saatana kutsutaan, koko maanpiirin villitsijä, heitettiin maan päälle, ja hänen enkelinsä heitettiin hänen kanssansa.
10. Ja minä kuulin suuren äänen taivaassa sanovan: "Nyt on tullut pelastus ja voima ja meidän Jumalamme valtakunta ja hänen Voideltunsa valta, sillä meidän veljiemme syyttäjä, joka yöt ja päivät syytti heitä meidän Jumalamme edessä, on heitetty ulos.

Niinpä meillä on siis valta komentaa kaikkia perkeleen joukkoon kuuluvia lähtemään pois uskovien ihmisten elämästä. Meillä on valta lamaannuttaa ne siten, etteivät ne kykene vahingoittamaan enää Jumalan omia.

Uudessa käännöksessä jae 13 on vielä hieman selvempi:

Ps. 91:13:

13. Sinä **poljet jalkoihisi** leijonan ja kyyhjän, **tallaat maahan** jalopeuran ja lohikäärmeen.

Niinpä me poljemme jalkoihimme saatanan henget ja tallaamme maahan kaikki sen aiheuttamat vaivat.

Ps. 91:14-16:

14. "Koska hän riippuu minussa kiinni, niin minä hänet pelastan; minä suojelen hänet, koska hän tuntee minun nimeni.
15. Hän huutaa minua avuksensa, ja minä vastaan hänelle, minä olen hänen tykönänsä, kun hänellä on ahdistus, minä vapahdan hänet ja saatan hänet kunniaan.
16. Minä ravitsen hänet pitkällä iällä ja suon hänen nähdä antamani pelastuksen."

I Kor. 1:1-3:

1. Paavali, Kristuksen Jeesuksen kutsuttu apostoli Jumalan tahdosta, ja veli Soostenes
2. Korintossa olevalle Jumalan seurakunnalle, Kristuksessa Jeesuksessa pyhitetyille, jotka ovat kutsutut ja pyhät, ynnä kaikille, jotka avuksi huutavat meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeä kaikissa paikkakunnissa, niin omissaan kuin meidänkin.
3. Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Me huudamme Jumalaa avuksemme Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä samoin kuin Jeesus Kristus teki lihansa päivinä.

Hebr. 5:7:

Ja lihansa päivinä hän (*Jeesus Kristus*) väkevällä huudolla ja kyynelillä uhraisi rukouksia ja anomuksia sille, joka voi hänet kuolemasta pelastaa; ja hänen rukouksensa kuultiin hänen jumalanelkonsa tähden.

Niinpä me siis opettelemme tunnustamaan kaikkien näiden jakeiden perusteella Jumalan tahtoa elämässämme. Kun me tunnustamme sen, me puhumme sen todellisuudeksi. Me lausumme sen ja se tapahtuu.

Meidän on vain muistettava, että ensiksi meidän on saatava Jumala mukaan meidän elämäämme. Siksi me ensin opettelemme luottamaan vain Jumalaan. Sitten meidän on ymmärrettävä, että tunnustus ei toimi ilman rakkautta. Toisaalta rakkaus jää vaille Jumalan voimaa ilman tunnustusta. Meidän on opittava käyttämään molempia.

Tämä artikkeli on esimerkki siitä, miten **Psalmin 91** pohjalta voi opetella tunnustamaan elämässään Jumalan Sanan voimaa. Te voitte käyttää tätä periaatetta ja soveltaa sitä tarvittaessa mihin tahansa meitä uudestisyntyneitä kristittyjä koskevaan Raamatun paikkaan.

Jumalan siunausta teille Jeesuksen Kristuksen nimessä!